

Zpravodaj 2-2020

Nové perspektivy

Všechnu svou
starost vložte
na Boha, neboť
mu na vás
záleží.

1. LIST PETRŮV 5,7

Předávání vesla

V únoru letošního roku jsem přijal pozici vedoucího Brněnské tiskové misie od Bc. Jana Titěry. Rád bych využil této příležitosti, při vydání dalšího čísla Zpravodaje Nové perspektivy, a napsal pár řádků o sobě.

Pocházím z Polabí, kde jsem prožil své dětství, a to bez církve. S Pánem Bohem jsem se potkal až na Střední pedagogické škole v Čáslavi, kde jsem studoval čtyřletý obor vychovatelství. Bylo to přes společenství Pavla Dolejšího, který je se svou ženou Evou autorem několika knih. Snad nejznámější je titul „Každý má svůj Everest“. Pána Boha jsem pozval do svého života díky jejich pouliční evangelizaci na náměstí v Čáslavi v roce 1992. Tehdy mi bylo 17 let. V jejich společenství jsem také následně přijal křest.

Po maturitě jsem začal pracovat s lidmi v mezní (životní) situaci v organizaci Naděje v Praze, kde jsem se věnoval lidem bez domova. V tomto období jsem se začal seznamovat s bohoslužbou, liturgií Církve československé husitské, která mne oslovila svou formou uctívání Pána Boha. Bratr farář mne dovedl k myšlence studia husitské teologie v Praze, kde jsem poté prožil nádherná léta.

Praxi husitského faráře jsem započal v Hradci Králové v roce 2002 a zároveň jsem začal svou misijní službu v organizaci Gedeoni. Po roce a půl služby

v CČSH jsem zjistil, že mé představy o vedení společenství se rozcházejí s představou tehdejšího biskupa, který působil ve stejném sboru. Z tohoto důvodu jsem odešel ze služby církvi a vrátil se ke svému původnímu profesnímu povolání v pedagogické oblasti. Byl jsem rád, že jsem zároveň mohl

zůstat ve službě Pánu Bohu v organizaci Gedeoni, kde působím dodnes.

Díky mnohaleté výuce středoškolských studentů jsem mohl vydávat svědectví o Pánu Ježíši a rozdat Bible mnohým studentům. Skrze školní misijní kroužek připravil Pán Bůh možnost

setkání s bratrem Janem Titěrou. Přijal mé pozvání, aby mým studentkám představil a přiblížil činnost BTM. Z našeho setkání jsem byl povzbuzený a těšila mne vzájemná blízkost v zacílení ke službě Pánu Bohu. Po čase jsem přijal pozvání do Brna, abychom mohli navázat případnou spolupráci. Věřím, že díky vedení Pána Boha jsem mohl následně přijmout možnost převzít vedení BTM v Brně. Jsem vděčný Pánu Bohu za možnost začít pracovat v misijní oblasti na plný úvazek a za možnost vrátit se ke službě Jemu i Církvi.

V tuto chvíli mohu rekapitulovat úvodní tři měsíce v BTM. Jsem Bohu vděčný, že taková organizace v České republice působí. Také mne velice potěšilo vlídné přijetí od všech spolupracovníků. Jsem rád, že bratr Jan Titěra nadále spolupůsobí v BTM, protože mohu pozvolna a plynule přebírat vedení organizace.

Rozmanitost produktů, smyslnost činnosti BTM a její služba mne naplňuje radostí. Rád bych přispěl k dalšímu rozvoji misijních aktivit. V současné nelehké době se modlíme za další zacílení a rozvoj činnosti BTM.

Přáli bychom si zachovat a vhodně rozšiřovat stávající papírové produkty, které vidím jako „věčně potřebné a trvale platné“. Jsme rádi, že se nám podařilo otevřít nový web – s podobou e-shopu, který by měl představovat snazší možnost objednávání pro vás. Naším cílem je v nadcházející době oslovit individuálně jednotlivé církve a nabídnout jim již zpracované produkty. Rádi bychom také aktualizovali prezentaci BTM na sociálních sítích.

Misijních nápadů, které bychom si přáli realizovat, je opravdu hodně. Patří mezi ně také filmy, které lze využít pro lidi ve vašem okolí, kde se dáváte Bohu do služby. První z nich je na ukázkou možné zhlédnout na www.btmfilm.cz

Budu rád, pokud nám napíšete náměty, jaké produkty by se vám líbily, co konkrétně pro svou službu potřebujete a zatím postrádáte. Chtěl bych vám poděkovat za vaše modlitby, za vaši misijní službu v místě, kde žijete, za finanční podporu společné práce šíření evangelia. To všechno proto, abychom mohli další rok přinést přes sedmdesát zcela nových misijních produktů, které zaujmou svou grafikou a následně i obsahem textů.

Jaroslav Bajer

Písní není nikdy dost

BTM nabízí obohacení vašich bohoslužeb písněmi a svědectvím. Jeden ze spolupracovníků BTM je Pavel Dirda, dříve vedoucí romské kapely Gulo čar. Již 6 let vypráví, jak jej Bůh zbavil všech závislostí. Své vyprávění doprovází svými písněmi, které zpívá se svoji manželkou, která byla zpěvačka ve jmenované skupině. Doprovází je řidič a jeden pracovník BTM.

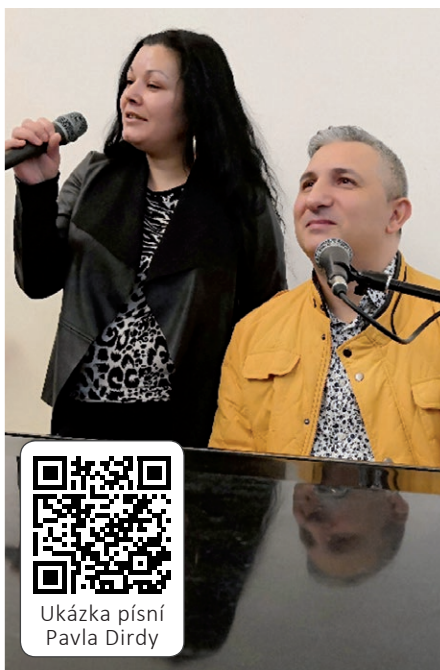
Kontakt:

Pavel Dirda

mob: 736 504 940

e-mail: pavel.dirda@seznam.cz

Za příspěvek na náhradu cestovních výdajů předem děkujeme.

Ukázka písní Pavla Dirdy

Mušovský kostel: podaří se záchrana?

Tomáš Ingr, bývalý starosta obce Pasohlávky, věnuje svůj volný čas záchraně chátrajících sakrálních stavby. Kostel je totiž poslední stavbou, která připomíná zaniklou obec Mušov. Málokdo ví, že se jedná o nejstarší románský kostel na našem území. Kostel rozprostírající se uprostřed vodní hladiny jen tak hned někde nenajdete. Je zdevastovaná sakrální raritou. Podobnou stavbu můžete najít ve Slovinsku, v městečku Bled. Kostel ležící uprostřed jezera je však na rozdíl do našeho kostela přístupný a stal se oblíbeným, turisty vyhledávaným lákadlem.

Tomáši, proč svůj vzácný čas věnujete záchraně stavby, kterou už dnes lidé nevyužívají?

Jednak proto, že jsem byl osm let starostou obce Pasohlávky a kostel leží v katastru obce. Jednak proto, že tento kostel je unikát a to nejen v jihomoravském kraji. Takových kostelů opravdu mnoho

neuvidíte. A nakonec také proto, že moji rodiče pocházejí z Mušova.

Z čeho se tedy radujete, když kostel zatím není opravený?

Těší mě především to, že mohu činit kroky pro jeho záchranu. Zima totiž dává kostelu pořádně zabrat. Pokud se podaří vše opravit a zachránit kostel pro příští generace, bude tu stát ještě dlouho. Z této představy mám radost již dnes. Snad se najdou i další, kteří tuto záchranu podpoří.

Pro případnou podporu sbírky na opravu kostela nabízíme číslo veřejného účtu, kde je možné podpořit další etapu oprav:

2700793039/2010

více na

kostelmusov.cz

Foto na této i titulní stráně poskytl **balon.cz**

videoreportáž

Historie kostela

Z VĚZNĚ POUTNÍKEM

Mladiství na cestě k novému životu

Asi půl hodiny od Bruselu, hlavního města Belgie, leží „Cul-the-sac“ – místo, které bychom stěží považovali za začátek poutě. Na ceduli čteme: „Santiago de Compostela – 2496 km“

Nepoznali byste, že zde začíná jedna z nejdůležitějších křesťanských poutí.

Od roku 1982 zde zahájilo své putování přes Francii do Španělska více než 350 mladistvých. Na konci cesty mohli nalézt nejen hrob sv. Jakuba, ale také svoji vlastní svobodu.

Tento Cul-de-sac je domovem sdružení Oikoten, což znamená v překladu z řečtiny jednak: „daleko od domova“, ale také „vlastní silou“.

Před třiceti lety zažádala skupina o povolení vzít dva mladé muže z vězení a putovat s nimi do Santiaga s tím, že pokud dojdou do cíle, budou volní.

Sophie Boddez, jedna s projektových manažerů, mne zve do staré přestavěné stodoly, která nyní slouží jako společenská místnost. Na stěnách si lze prohlédnout fotografie poutníků za posledních třicet let. Jsou to převážně mladí muži, shrbení pod batohy, do půl těla nazí a opálení od slunce – pokřují a zubí se do objektivu.

„V podstatě nám jde o to,“ povídá Sophie, zatímco usedáme k rozhovoru, „že mladým lidem dáváme šanci vyzkoušet si úplně jinou společenskou roli, než tu, kterou doposud znali.“

Běžně jsou společností vnímáni jako agresivní, delikventní chlapci. Tady se ovšem stávají pouze poutníky, jejichž příběh nikdo nezná.

„To, co bylo špatně po řadu let, se nedá vyřešit během několika měsíců. Na cestě ale získají sebevědomí a učí se dovednostem, které jim v budoucnu mohou pomoci překonat jejich problémy.“

Mladiství se s organizací zkontaktují sami. „Vybíráme takové, kteří nemají moc jiných možností,“ dodává Sophie. V sedmnácti přijdou do Oikotenu a řekou: „Nikdo mne nechce, nikdo se mnou nevydrží pracovat. Můžete mě vzít na cestu, nemám kam jít?“

Dospělí průvodci, kteří jdou s nimi, jsou sice placení, ale nejsou to profesionálové.

Oikoten upřednostňuje to, že každý pro-vázející jde pouze jednou, aby byla i jeho zkušenost jedinečná. O své zkušenosti vypráví asi padesátiletý sociální pracovník Luc Peters, který v roce 2006 absolvoval cestu se dvěma mladými chlapci: Thomasem, který byl v otevřené věznici za sérii

drogově motivovaných zločinů a Gulliamem, jenž strávil většinu svého života střídavě uvnitř nebo vně různých podobných institucí výchovného typu.

Trasa je předem určená, ale všechna další rozhodnutí v průběhu cesty jsou skupinová.

Na cestu dostávají drobné kapesné, které jim umožňuje využít několik zvláštních, netradičních ubytoven, či poutních nocleháren. Pověstinou ale všichni spí venku ve stanu a připravují si své vlastní jídlo. Občas se objeví někdo, kdo jim po cestě nabídne nocleh.

„Po celý život slýchali pouze, že nestojí za nic,“ říká Luc, „a teď jim někdo nabídne ubytování, vlastní dům a na cestu je ráno vybaví svačinou.“ Popisuje, jak Gulliam jednou u večeře překvapeně zvolá: „Co to sakra děláte, pustit si do domu takové, jako jsme my dva?“

Asi 70 % těchto mladých poutníků cestu dokončí a z jejich vyprávění můžeme usuzovat na pozitivní efekt cesty na sebevědomí a reintegraci ve společnosti. „Je ovšem těžké změřit, jak je metoda úspěšná. Její efekt se většinou projeví až s odstupem času“, říká Sophie.

Když Oikoten slavil své 25. narozeniny, lidé, kteří cestu absolvovali před mnoha lety, přivedli své děti, aby jim ukázali své fotografie, které stále visí na stěnách. „Jen takto víme, že metoda funguje“, říká Sophie.

Překročení Pyrenejí má podle Sophie symbolický význam. Je důležitým okamihem, kdy si poutníci mohou říct: „myslel jsem si, že nikdy nedosáhnu vrcholu té hory, ale já to dokázal!“ Učí se, že těžké věci se stávají, ale můžeme je překonat. Nevyřešíme všechno, co bylo spoustu let špatně za pár měsíců, nicméně tito lidé

získávají sebevědomí a dovednosti, které jim do budoucna mohou pomoci.

Od mé poslední návštěvy Belgie se hodně změnilo a Oikoten zasáhly těžké časy. Jejich činnost je nyní omezena v důsledku velkých škrtů a krácení státních dotací na podobné projekty. Zatím se drží nad vodou s omezeným počtem projektů. Vzhledem k tomu, jak náš tradiční trestní systém funguje a jakou vyžaduje reformu je to však velká škoda

Když vyšlo najevo, že tři čtvrtiny dospělých, kteří byli odsouzeni v souvislosti s nepokoji v Anglii roku 2011, již bylo dříve souzeno, ministr spravedlnosti Ken Clark napsal, že Británie má nefunkční trestní systém, jehož záznam o prevenci opakování trestních činů je naprosto otřesný. Podle Juliet Lyon z „Prison Reform Trust“ (hnutí za reformu právního systému), 60 % těch, kteří byli odsouzeni odnětím svobody na krátkou dobu, bylo znovu souzeno do jednoho roku po propuštění.

Luc říká: „Nejllepším možným přínosem vězení pro člověka je to, že po odpykání přiměřeného trestu se znovu nedopustí stejného zločinu. Ale je lepší najít jiné řešení – něco, co vede provinilce k zamyšlení. To je to, co nabízí cesta – nutí vás přemýšlet. Snažte se nabídnout lidem zážitek jiného světa, dát jim novou šanci, možnost se nevzdávat – aniž by vás při tom někdo soudil nebo posuzoval. Chůze je uzdravující. Vězení nikoliv.“

Z www.positive.news

přeložila:

Hanka Hoffnerová

svědectví
Petra Hirsche
o jeho cestě
ke Kristu

Vzpomínka na dny minulé...

Ano, je tu strach. Ano, je tu izolace. Ano, je tu obchod s panikou. Ano, je tu nemoc. Ano, je tu dokonce smrt. Ale ve Wu-chanu je prý možné po tolika letech hluku opět slyšet zpěv ptáků. Po pár týdnech klidu už prý obloha není plná dýmu, ale je modrá a šedá a jasná. V ulicích Assisi prý lidé zpívají přes prázdná náměstí, nechávají otevřená okna, takže ti, kdo jsou sami, mohou slyšet zvuky z rodin okolo sebe. Jeden hotel na západě Irska prý nabízí bezplatně jídla s doručením do domácnosti. Jedna mladá žena, kterou znám, je dnes zaneprázdněna šířením letáků v okolí se svým telefonním číslem, aby ji starší lidé mohli kdykoliv zavolat.

Po celém světě se lidé chystají, že budou nablízku lidem bez domova, nemocným, vyčerpaným. Po celém světě lidé zpomalují a přemýšlejí. Po celém světě lidé hledí na své sousedy novým způsobem. Po celém světě se lidé probouzí do nové reality – k tomu, jak velcí opravdu jsme: k tomu, jak malou kontrolu nade vším opravdu máme: k tomu, na čem opravdu záleží. K lásce.

A tak modleme se a pamatujme – ano, je tu izolace, ale to neznamená, že tu musí být osamělost. Ano, je tu strach, ale to nemusí být nenávisť. Ano, je tu obchod s panikou, ale nemusí to být skoupost. Ano, je tu nemoc, ale to nemusí být nemoc duše. Ano, je tu dokonce smrt, ale vždy může dojít ke znovuzrození lásky.

Probuďme se k rozhodnutí, jak dál budeme žít. Dnes – dýchejme – poslouchajme – za hlukem továrny vaší pa-

niky stále zpívají ptáci. Vždycky jsme obklopeni Láskou. Otevřeme okna své duše, i když se možná na prázdná náměstí nedostaneme. Usmívejme se a zpívejme a mávejme svým sousedům.

Petr Millar

Modlitba:

V těchto neobvyklých časech, kdy se mnohé zavedené posouvá, ať nám Duch Svatý žehná a žijeme nejen s rozpaky nebo snadnými odpověďmi nebo polopravdami, ale s novým porozuměním, abychom žili hlouběji ve svých srdcích. Ať přistoupíme ke druhým lidem způsobem, který jsme si před měsícem neuměli představit a objevíme v sobě síly, ve které jsme nikdy nevěřili. A buďme vděční za každé vzácné nové ráno. Amen

Dárky z vězení

Jedna z důležitých činností Brněnské tiskové misie, a to již od samého počátku jejího vzniku v roce 1992, je čilá korespondence s lidmi, kteří se octli ve vězení. V našem zpravodaji Nové perspektivy jste někdy četli úryvky z jejich dopisů. Psali o tom, jak ve vězení uvěřili v Ježíše Krista, který mění jejich myšlení a postoje. Také o tom, jak jim pomáhá nést stresové prostředí. Tentokrát Vám představujeme našeho věrného „dopisovatele“ Jaroslava.

Je věřící a šťastný, že pozval Ježíše do svého života. Je jinak velice zručný a nápaditý. Posílá nám své stolní hry, které vytvořil. Tentokrát Vám chceme ukázat pestré papírové figurky, které pro nás vyrobil náročnou technikou „origami“.

Spolu s autorem Žalmu 91,15 mu přejeme, aby směl prožívat toto Boží zaslíbení: „*Bude-li mě volat, já mu odpovím, v dobách soužení budu s ním, vysvobodím jej a oslavím.*“ Liba Ranšová

Poznámka: Brněnská tisková misie spolupracuje již řadu let s Mezinárodním vězeňským společenstvím. Více informací a vzhled do aktuálního dění je možné získat na stránkách www.prisonfellowship.cz

Dobrý den,

chci se s vámi podělit o svůj zážitek.

Při odběru krve jsem dala sestřičce kartičku „Potěšení – děkuji za úsměv“. Měla radost a byla moc milá. Jaké bylo moje překvapení, když mi po návratu domů dcera řekla, že jí volala moje paní doktorka. Prý se sestřička přáníčkem ode mne všem pochlubila. Paní doktorku kartička také povzbudila a chtěla mi poděkovat.

Tak si říkám – nikdy nevíte, kam se může dobrá zpráva, kterou zasejete, rozšířit.

E. E., Šumperk

Vážení,

dnes dorazila objednávka puzzle „Proti proudu“ i s dárkem – brožurkou „Nová naděje“. Děkuji, ani nevíte, jak symbolický váš dárek je. Před pár dny jsme se totiž dověděli, že čekáme páté miminko...

Poslouchala jsem také CD „Když se život obrátí naruby“. Je to jako odpověď na mé modlitby. Stále prosím za odvalu do dalších dnů – někdy mám strach, jaké to bude s dalším dětátkem a jestli to zvládneme... Ale vím, že Pán je s námi po všechny dny a neopouští nás, je dobré na to nezapomínat.

Ať vás Pán provází a inspiruje ve vaší bohuľibé činnosti, často dávám vaše BTM materiály jako dárky, vždy potěší a nejen to :-)

S pozdravem E. Z., Janov

Dobrý den, Chvála Kristu.

Chtěla bych Vám poděkovat za anstresové omalovánky s biblickými verši POKLAD SRDCE. Před časem jsem je darovala jedné babičce v Domově důchodců. Babička je teď v této smutné době (karanténa a zákaz návštěv kvůli pandemii koronaviru) vytáhla a vymalovala a moc se jí to podařilo. Jiná babička by taky takové omalovánky chtěla. Prosím Vás, je-li to možné, pošlete mi pro ni takové omalovánky, ať má i ona radost.

Moc Vám děkuji za obě babičky, kterým vymalování ukrátká tento smutný čas, když za nimi nesmí přijít žádná návštěva z rodiny.

H.Š., Vsetín

Děkujeme za všechny ohlasy i nápady na zlepšení služby BTM pro vás.

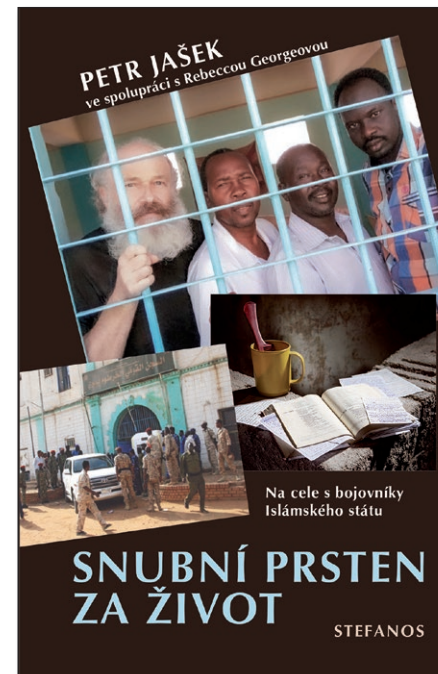
PŘIPRAVUJEME PRO VÁS

- další letáček a rozhovor s věřícím vědcem Wernerem Gitem
- svědectví MUDr. Radkina Honzáka, CSc.

SNUBNÍ PRSTEN ZA ŽIVOT

Na cele s bojovníky Islámského státu

Knihu Petra Jaška si můžete objednat na www.hlas-mucedniku.cz

Napsali o knize:

„Jedním dechem jsem přečetl tuto knihu, která v dnešní rozdělené společnosti ukazuje cestu, jak je možné zvítězit nad brutalitou a nenávisť. Z tohoto dramatického vyprávění jsem pochopil, že je to skrytá, obrovská síla hluboké víry, lásky a odpuštění. Děkuji bratru Petrovi za svědectví, že se stal nejen hlasem mučedníků, ale i výkřikem, který čeká na naši odpověď.“

— Leoš Ryška, SDB, ředitel TV Noe

V prosinci 2015 byl na letišti v Chartúmu zadržen tajnou policií český občan Petr Jašek. Následujících čtrnáct měsíců byl vězněn súdánským režimem a v lednu 2017 ho tamní tribunál odsoudil na doživotí za „špionáž a velezradu“, třebaže jeho skutečným „zločinem“ byla prostá snaha pomoci africkým pronásledovaným křesťanům. Co prožíval v obávaném saharském vězení, bylo podlouhé měsíce předmětem velkých obav a spekulací. V této knize o tom Petr Jašek nyní sám vypravuje...

Reportáž –
videorozhovor
s Petrem
Jaškem

Příběh Petra Jaška, který pomáhal pronásledovaným křesťanům v Súdánu a sám se stal pronásledovaným, otřásl celým světem. Mnozí se za jeho vysvobození modlili a půl miliónu lidí podpisem petice za jeho propuštění, organizováním modlitebních shromáždění, či demonstrací svojí troškou přispěli k tlaku na súdánského prezidenta, který mu nakonec udělil milost. Avšak tento příběh není jen svědectvím o kruté realitě pronásledování křesťanů, o velikosti lidské sounáležitosti, či téměř zázračném vysvobození. Je především hlubokým svědectvím víry, cesty člověka, který čelil obrovské nespravedlnosti a nelidskému mučení, ale ve všem tom utrpení si uchoval neochvějnou víru, že Pán nad ním bdí, a že i tam v hloubi krutého súdánského vězení si ho Bůh může použít pro velké věci.

— Miriam Kuzárová, Campaigns Director, Citizen GO, Slovensko

Filmy pro vás

*„Já jsem světlo světa.
Kdo mě následuje,
nebude už chodit
v temnotě, ale bude
mít světlo života.“
Jan 8:12*

Rádi bychom vám představili další pole působnosti Brněnské tiskové misie. Nejedná se přitom o šíření evangelia prostřednictvím tištěných materiálů. **Srdečně vás zveme ke sledování filmů** na naší nové webové stránce <http://www.btmfilm.cz>. V současnosti nabízíme možnost zhlédnout dva filmy: animovaný film **Bůh je s námi**, který srozumitelnou formou vypráví příběh o Pánu Ježíši. Film je určen pro nej-

mladší diváky, ale také jejich starší sourozence i celé rodiny. Druhým filmem je **Motýlí cirkus**. Jedná se o krátký příběh z cirkusového prostředí, v němž si jednu z hlavních rolí zahrál Nick Vujicic. Oba filmy lze bezplatně on-line streamovat, můžete je promítat i v církvi. Pokud se vám filmy líbí, můžete přispět na další provoz stránek www.btmfilm.cz finančním darem na náš účet u Fio banky – číslo účtu 2901805366/2010

Jednu z hlavních rolí filmu **Motýlí cirkus** vytvořil Nick Vujicic.

Rozhovor s ředitelem In-Life Ing. Josefem Pavliňákem

Křesťanské hnutí In-Life se téměř 30 let snaží seznámit mladé lidi s poselstvím evangelia. Můžete nám více přiblížit vaše zaměření?

Pán Bůh nám od samého začátku položil na srdce především vysokoškolské studenty s ateistickým světonázorem a tomuto zaměření chceme zůstat věni i dnes. Toužíme jim přinést dobrou zprávu evangelia co možná nejsrozumitelnějším způsobem, aby k ní a k osobě Ježíše Krista mohli zaujmout osobní postoj. Těm, kteří evangelium přijímají, pomáháme dále rozvíjet jejich víru, vztah s Bohem, dary a potenciál, ale také jejich postoje a charakter v kontextu společenství. Naší touhou je, aby se bez ohledu na jejich budoucí zaměstnání a místo, kde žijí, stali služebníky evangelia, kteří po zbytek života milují Boha a investují do životů druhých.

Jakým způsobem se snažíte zaujmout mladé lidi a pomoci jim zbourat ustálené předsudky ke křesťanství?

Jako klíčové vnímáme, že sám Bůh hledá člověka a dává mu touhu po jeho poznání. Naše role spočívá v poskytnutí různých příležitostí, jak si lidé tento Boží hlas ve svém srdci mohou uvědomit a jak na něj mohou reagovat. Proto pořádáme semináře, přednášky, diskuse, různé sportovní a volnočasové aktivity, jazykové kurzy, biblická studia, pobyty, večery na téma a mnoho dalších věcí. S vděčností přitom využíváme i některé materiály BTM. Spolu s těmito aktivitami nabízíme lidem přátelství, projevujeme o ně zájem a mluvíme o naší osobní zkušenosti s živým Bohem. Velkým svědectvím pro ně je, když mohou nahlédnout do toho, jak žijí a fungují křesťané a jaké

mají mezi sebou v rámci společenství vztahy.

Zmínili jste, že se snažíte pomoci vybudovat charakter mladých křesťanů. Co je pro vás v tomto procesu klíčové?

Bible tomuto procesu říká růst a jeho cílem je dospělost v Kristu, zralost ve všech oblastech naší osobnosti. V tomto smyslu nazývá věřícího učedníkem. V In-Life se snažíme o vyváženost evangelizačních aktivit směrem ven a růstových aktivit směrem dovnitř. Jsme přesvědčeni, že nejlepším prostředím pro růst je malá skupina a osobní péče, a snažíme se obojí poskytnout každému novému křesťanu, který o to má zájem. Naši pracovníci a vedoucí jsou vyškoleni v oblasti vedení, mentoringu a koučinku, také v oblasti teologie a biblických studií. Tyto věci předávají dál tak, aby každý dospělý věřící věděl, jak to samé činit v životě jiných. Je to investice do životů druhých lidí a jeden z projevů lásky k nim.

Jaké jsou vaše plány do budoucna? K čemu vás Pán Bůh nyní vede?

V současné době je služba In-Life ve čtyřech univerzitních městech (Praha,

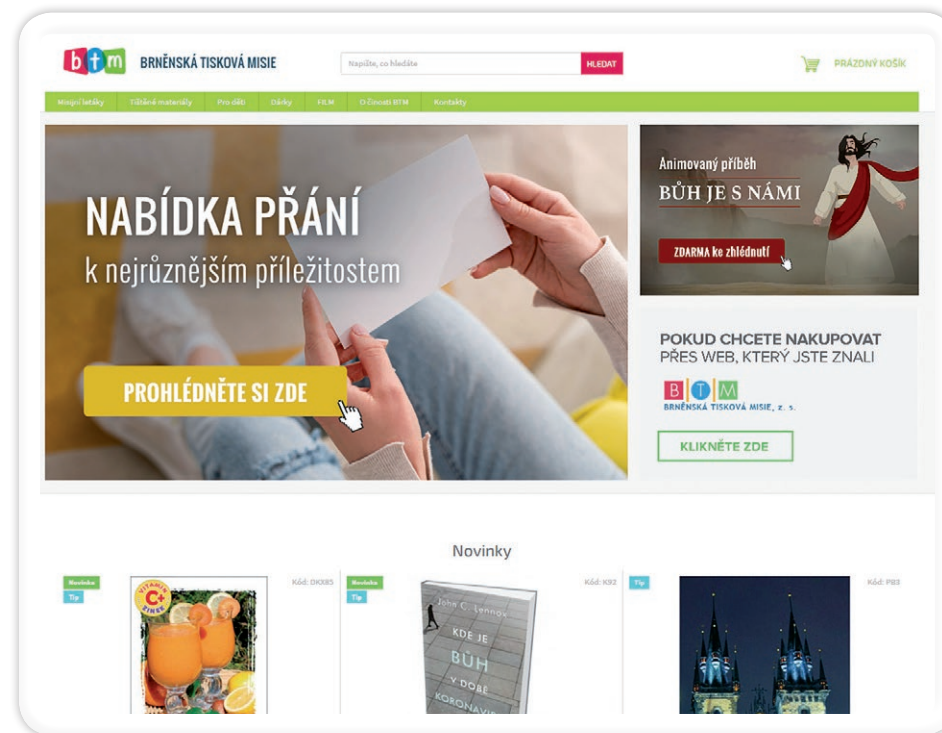

Brno, Hradec Králové a Bratislava). Po-
vzbuzuje nás, že prostřednictvím těchto služeb má každý rok příležitost slyšet evangelium několik tisíc studentů a několik desítek z nich se obrací ke Kristu, ale zároveň potřeba je obrovská. Naší touhou je rozšíření služby a vyslání našich týmů do dalších klíčových univerzit v Česku a na Slovensku. Zároveň nás v poslední době Bůh vede více pomáhat těm, kteří skrze In-Life uvěřili jako studenti a nyní již pracují a zakládají rodiny. Vznikla tak společenství In-Life Plus v Praze a v Brně, která spolu s dalšími církvemi a společenstvími křesťanů šíří v těchto městech evangelium a budují učedníky Pána Ježíše Krista.

Více na www.in-life.org

SPUSTILI JSME NOVÝ E-SHOP!

Milí přátelé, připravili jsme pro vás nový web pro snadnější objednávání misijních materiálů. Budeme vděční za to, když doporučení a odkaz na naše nové webové stránky rozšíříte co nejvíce. Pomůžete tak šíření evangelia v naší zemi. Děkujeme!

- ✓ **Nákupy zde jsou přehlednější a rychlejší!** Spuštěním nových stránek nerušíme staré webové stránky. Ty poběží s novými stránkami souběžně. Můžete tedy objednávat na www.btm-eshop.cz nebo na www.btm.cz
- ✓ **Získáte lepší přehled** o široké nabídce našich produktů.
- ✓ **Nová registrace.** Při první objednávce zaškrtněte na konci objednávky Chci se registrovat v e-shopu. Další nákupy pro Vás budou tak pohodlnější a navíc budete dostávat pravidelný přehled novinek a akčních slev.
- ✓ **Co dále na novém e-shopu připravujeme?** Nové platební a doručovací metody! Rádi bychom rozšířili možnosti dopravy a způsobu plateb.

Těšíme se na Vaše ohlasy i připomínky! Vaše BTM

**NOVĚ TAKÉ
V E-SHOPU
JAKO AUDIO
KNIHA**

John C. Lennox

KDE JE BŮH V DOBĚ KORONAVIRU?

Žijeme v mimořádné době. Naše dřívější jistoty vzaly za své, a to bez ohledu na náš světonázor či víru. Koronavirová pandemie a její důsledky nás uvádějí do rozpaků a znepokojení. Jak se s tím vším vyrovnat?

V této stručné, svým obsahem ale velmi hutné knize, autor John Lennox, profesor matematiky na univerzitě v Oxfordu, přezkoumává současnou situaci a snaží se v ní najít hlubší smysl. Především však chce poukázat na spolehlivou a pevnou nádej, které se lze přidržet i v současné krizi.

Řekli o knize:

„Tuto knihu napsal John Lennox během jednoho týdne. Přesto, že se zrodila v tak krátkém čase, pojednává o pandemii koronaviru z mnoha hledisek – historického, vědeckého i teologického. Navíc nás autor seznamuje se svým osobním pohledem. To vše nám umožňuje podívat se na současnou situaci ze širšího úhlu.“

Prof. David Cranston, urolog a chirurg, Oxfordská univerzita

John C. Lennox je emeritní profesor matematiky na univerzitě v Oxfordu, emeritní člen katedry matematiky a filozofie vědy na Green Templeton College. Je také mimořádným členem Saïd Business School a odborným asistentem na Oxfordském centru křesťanské apologetiky. Zúčastnil se mnoha veřejných debat, ve kterých obhajoval křesťanskou víru proti proslulým zastáncům ateismu, mezi kterými byli také Richard Dawkins, Christopher Hitchens a Petr Singer.

Formát 110 × 178 mm, brožovaná, 64 stran. Cena 79 Kč

Zpravodaj Brněnské tiskové misie vychází 4 × ročně. Toto číslo vyšlo v červnu 2020.
Smetanova 9, 602 00 BRNO • tel: 545 224 253 • e-mail: btm@btm.cz • www.btm-eshop.cz

Dary na provoz misie můžete zasílat na náš účet číslo 2901805366/2010
Všem dárcům předem velmi děkujeme.